

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY VI - SEGONA EPOCA

SETEMBRE - OCTUBRE DE 1924 :: N.º 31

SUMARI:

TEXT: En defensa dels boscos. — Ascensió d'Hivern al Balandrau (2.625 ms.) per S. — El «Cavall Bernat» de Montserrat, per X. X. X. — Pels cims del Canigó, per T. — Crònica. — Anunci d'excursions, per a octubre i novembre.

GRAVATS: Un bell recó del bosc del Gresolet. — Coll de Llenyacers (Balandrau al fons). — Al cim del Balandrau. — De l'intent d'ascensió al «Cavall Bernat» de Montserrat. Lloc on es deixà clavada l'estaca de ferro.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT ANTONI, 64

Garatge MUNTANER I LLONCH

AGENTS DELS JA TAN ACREDITATS COTXES

STUDEBAKER

Taller de reparacions. - Venda d'Accessoris, Olis, Benzina, etc.
LLOGUER D'AUTOS. - Servei permanent per a tots els punts

TELÉFON, 5694. - - TERRASSA

Acàn Raventa Sabatés

Calçats de totes classes. - Preus
mòdics. - Especialitat en calçat
d'esport i excursionista

CARRER CREMAT, 19

Pintura decorativa. - Rètols. -

Maquinària i Mobles esmaltats

JOSEP REIG I CABANES

Ireneu, 19. - TERRASSA

Ramon Morral

Constructor de claus de
totes classes, especialitat
per a diables i estricadors

CARRER DE TOPETE, NÚM. 61

MOSAICS HIDRÀULICS

DE

HANS WEICHSEL & Co.

Carretera de Castellar, 119

TOT BON EXCURSIONISTA GASTA
XOCOLATA, BOMBONS I CARAMELS

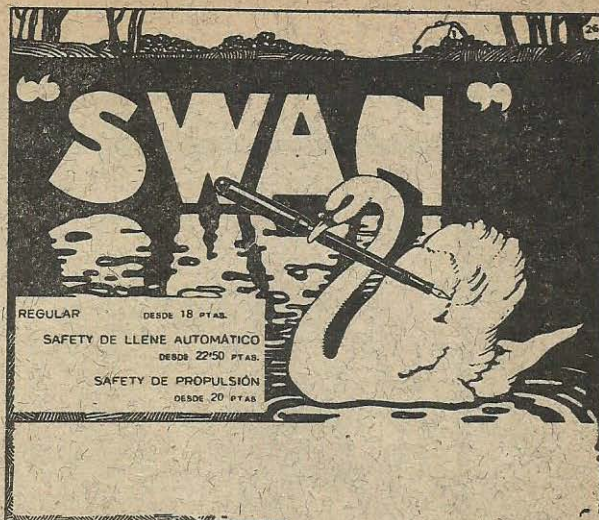
PIERA I BRUGUERAS

**Plomes estilo-
gráficas de les
millors marques**

Llibres de ciència. -

Diccionaris, - Ob-

jectes d'escriptori

CASA COSTA

Topete, 98

LLIBRERIA

Terrassa

L.C. SMITH & BROS.

DEPOSITO GENERAL

Juan Frey

Rda. SAN PEDRO, 25
BARCELONA
APARTADO, 196

BOLAS
de ACERO
EN EL CARRO

BOLAS de ACERO
EN EL SEGMENTO
DE MAYÚSCULAS

BOLAS de ACERO
EN TODAS LAS PALANCAS

HE
AQUÍ EL
SECRETO DE LA
SUPERIORIDAD, RE-
SISTENCIA Y SUAVIDAD
DE LA INCOMPARABLE

SILENCIOSA

L. C. SMITH & BROS.

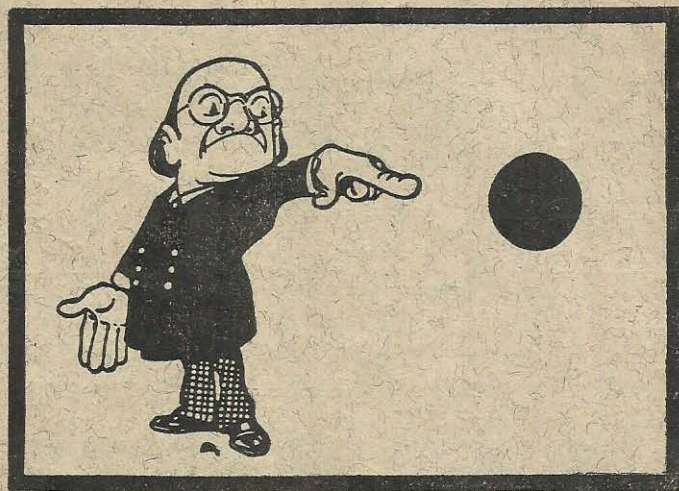
**Màquina d'escriure
L. C. SMITH & BROS**

Abonaments per a la con-

servació i reparació de

tota classe de màquines

: : : d'escriure : : :

EN UN PUNT

coincideixen els industrials, els comerciants,
els artistes, i tots els homes de gust refinat:

**Que els treballs que surten dels
Tallers Gràfics "LA INDUSTRIA"**

SON IMMILLORABLES

JOAN MORRAL

Passeig, 7 i 9 1-1 Telèfon, 5830

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY VI

SEGONA ÈPOCA

SETEMBRE - OCTUBRE 1924

NÚM 31

En defensa dels boscos

FÓRA necessari organitzar una creuada per a la defensa de la forest, que va caient sacrificada a la cobejança d'uns quants senyors. Fa cosa d'uus vuit anys, que l'escriptor Ramon Surinyach Senties, publicà uns vibrants articles en "La Veu de Catalunya" sobre del bosc de Gresolet, forest meravellosa, plena d'encantament i de bellesa, que es planyia sota la destrial malenada, que ho és quan aquesta obeeix a un afany de lucre.

D'allavors ençà el mal s'ha agreujat encara, i, verament, és desconhortador pels caminants, excursionistes i rodamóns, veure com cada dia minva la riquesa forestal, que és un esplai i un descans pels ulls; veure com aquests reis de misteri, que són els pins, cauen rígids i severs, amb la reïna degotissa com sang; veure que els roures plens de fortitud, plens de llegenda i de centúries, cauen amb majestat i amb frissament de branques desmaiades; veure com les alzines corpulents, ofrenadores d'ombra al vianant cansat, tomben per sempre la seva copa.

ARXIU no vol deixar de fer sentir la seva veu en la protesta suara teixida per qui podia fer-ho, i aquestes planes queden dispostes a la defensa dels nostres boscos, i voldríem que en els voltants d'Egara hi hagués més seny en ço que es refereix a la tallada.

No senyalarem directament a cap persona, però que es posin d'acord amb la seva consciència els qui tenen boscos, que a algú d'ells li hauríem d'expressar la nostra protesta i disconformitat.

La "Societat Protectora dels Animals i de les Plantes de Catalunya". ha estat informada que trenta senyors que, segons ells, són amos dels boscos "Vallès de Gresolet", "Costes de Roset" i "Estret de Llúria", els quals radiquen en el terme municipal de Sant Martí de Saldes, han atorgat una escriptura de venda dels arbres dels dits boscos, "de qualsevol classe que siguin", amb la facultat de fer totes les talles que cregui convenient durant el termini de vuitanta anys, a favor d'una poderosa societat minera d'aquella comarca.

S'ha de fer notar, que en el dit contracte no s'imposa al comprador cap condició, per la qual vingui obligat a la repoblació dels boscos.

Per escriptura atorgada en primer de febrer de 1843, l'Ajuntament i els particulars hisendats de Sant Martí de Saldes, s'acabaren antics litigis, i es reconegueren a donya Pía i a don Francesc de Còdol, com usufructuària i propietari, per amos útils dels dits boscos, i que aquests senyors acceptaren el reconeixement i concediren les esmentades muntanyes en enfiteusi a l'Ajuntament i particulars de Saldes, per a utilitat del dit poble i "amb l'objecte de millorar i de cap manera deteriorar els dits béns."

La "Societat "Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya", sense entrar per a res en la legalitat o il·legitat de la dita venda, ha elevat davant del Govern de la Nació, representat per l'Excel·lentíssim Sr. President del Directori Militar, la seva més formal i enèrgica protesta, davant de la imminència de la destrucció dels dits boscos, tant per la naturalesa i qualitat dels arbres que el formen, com per trobar-se cobrint escarpats costats de les estribacions dels Pireneus que serveixen de protecció i garantia a la comarca i als pobles, els quals per efecte d'aquesta destruc-

ció, veurien la comarca convertida en barraques isolades, que obligaria als que hi habiten, a emigrar en busca de mitjans de vida que allí no podrien trobar.

Precisament aquest any acusa una notable disminució en totes les collites; es planyen tots a Espanya dels danys produïts per l'eixut, i ja és sabut que la causa principal d'aquest, no és altra cosa que la falta d'arbrat i les vandàliques talles que han estat víctimes els nostres boscos.

La noble exposició que per aquest motiu s'ha dirigit al president del Directori militar, redactada pel President de la Secció d'Arbres i Plantes de "La Protectora", l'enginyer agrònom don Lluís Saiz, acaba demanant s'anuli el contracte de la venda dels dits boscos, el contracte dels quals no ha estat, ni podrà ésser inscrit en el Registre de la Propietat en forma legal, que s'incloguin els boscos "Vallès de Gresolet", "Costes de Roset" i "Estret de Llúria", a la zona de Monts protectors de la província de Barcelona, i es dictin reglamentant el seu aprofitament i explotació.

Tractant-se d'un assumpte de tan vital interès, no dubta "La Protectora", que una resolució justa, sense contemplacions a particulars ni a entitats, per poderoses que siguin, vindrà a resoldre aquest assumpte, amb igual criteri que el que han informat altres recents disposicions legals justament alabades, amb tendència a millorar la riquesa forestal a Espanya.

Ascensió d'Hivern al Balandrau (2.625 ms.)

DENÇÀ de la creació de la «Secció d'Esports de neu i d'alta muntanya» a la qual cap l'honor d'haver estat la primera entitat organitzada a la nostra ciutat per fer conèixer els emocionants esports d'hivern, i quina llavor ha donat esplendorós fruit, podem dir ja, amb tot el goig, que a Terrassa els «skieurs» formen llegió. L'ús del ski, el podem definir en dugues modalitats, per cert molt diferents: El córrer per pistes en llocs a propòsit, i l'usar l'ski com complement necessari de l'excursionista en llurs travesies d'alta muntanya a l'hivern. No entrem a discutir el mèrit o aventatges dels dos caires, perquè en aquest món, hi ha d'haver de tot, i allò que hom tindrà per monotonia, a un altre li serà l'esplai més grat.

L'excursionista muntanyenc, el que desitja fruir de l'immens espectacle del vestit d'hivern de les muntanyes, tresca serres i s'enlaira als més alts cims a cercar-hi les més fortes emocions.

Fa algunes temporades hivernenques que la neu escasseja; sols les comarques pirenenques ens han reservat, no molt encara, camp a propòsit per les nostres excursions d'ski, i com que les comunicacions amb aquelles terres deixen molt que desitjar, per ço que es refereix a combinacions de trens, que en qualsevol país, que no fos el nostre, ja haurien cuidat d'establir, és per això que hom no pot anar-hi tan sovint com desitjaria, havent-nos de contentar els més, a esperar la coincidència de dugues o més festes. Un petit esforç i no poca voluntat, ens varen permetre, passant per sobre d'aquests entrebancs, portar a cap una travessia pirenenca i fer l'ascensió a un cim important, com és el de «Balandrau» en poc més d'un dia.

Contra la nostra costum i sols per donar idea del desenrotllament de l'excursió, anotem els horaris, els quals, a l'ensem, testimoniaran que és perfectament factible la realització d'itineraris semblants sense arribar a cap excés, en nom del qual podrien titllar-nos d'exagerats. A les quatre de la tarda del dissabte, dia 9 de febrer passat, sortíem de nostra ciutat per seguir en tren fins a Ripoll; d'allí en carruatge ens traslladàrem a Ribes; a dos quarts de cinc del diumenge, deixàvem aquella vila; a dos quarts d'onze, signàvem nostra tarja en el cim de Balandrau, i, a les quatre de la tarda, ja érem a l'estació de St. Joan de les Abadeses, arribant a casa nostra a les deu del vespre.

A grans gambades i ràpid com l'excursió mateixa, intentarem donar una breu impressió de ço que fou nostra travessia.

Al matí, la fosca era mestressa de sots i cims. La remor de l'aigua acompanyava nostra ruta incerta, doncs gairebé caminàvem a les pal-pentes. Per l'esqueix de les boires que, adelerades s'empaitaven, alguns estels lluien. El dia creixia; les muntanyes guanyaven formes i detalls; una lleu resplendor ens indicà la proximitat de les carenes nevades. El poble de Serrat s'ens presentà a l'enfront en un revol del camí; aquest s'enlaira sobtat i pedregós. Els núvols prenien coloracions fantàstiques i semblava que no ens reservaven gaire bona acollida. Tot ascendint anàvem gaudint d'extens i formós panorama de muntanyes; les més llunyanes, les més nostres: Sant Llorenç i Montserrat, aixecant llur perfilada testa per sobre el mar de boires que cobreix la plana de Vic; els cims més propers, més lluminosos i atapeïts de blanca catifa: Puigmal, Torreneules i Taga. Per les depressions de les collades, la boira que ja no ens va deixar més, s'arrocegava calmosa i ho envolcallava tot. En unes roques, arracerats del vent i de la neu que començà a caure, vàrem fer-hi una breu reposada, que serví per compensar forces. En amunt ens calcem els skis, doncs la neu hi és abundant i sense ells la marxa hi esdevindria penosa. Ben prompte arribàrem a la collada dels Llenyacers; una forta bufada va aixecar la boira, i ens descobrí altívol i magnífic el cobejat cim de Balandrau; amb gust acceptàrem el convit i, sense pensar-nos-hi més, amunt s'ha dit. El cim fou nostre. La boira i el sol jugaven; tan aviat era ell que il·luminava carenes i fondalades, com ella que els amagava. Amb curts intervals obirem les altes carenes de Puigmal, Nou Creus, cims de la Vaca i Fontlletera, la fondalada de les gorges de Fresser, que s'obria als nostres peus, i una atapeïda nu-volada cobrint l'horitzó més llunyà. Per la part oposada que havíem as-cendit, marxàrem sobre els kis que lliscaven lleugers i furients. La vall de Camprodon s'ens presentà a l'enfront, allà al sot. La neu, en avall, es feia més escassa, i aviat trobàrem el camí que ens menà a Tragurà i a la carretera poc abans d'arribar a Vilallonga. La carretera que voreja el Ter per la xamosa vall que és un seguit de prats on hi peixen nombroses ramades. Camprodon fou la fita de la caminada. D'allà a Sant Joan i al tren que, terres avall, corria adelerat, mentre en nostres llavis floria un lleu somris i amb bon humor taral·lejàvem a mitja veu el so d'una cançó popular:

¡Oh muntanyes de la terra que m'haveu enamorat...

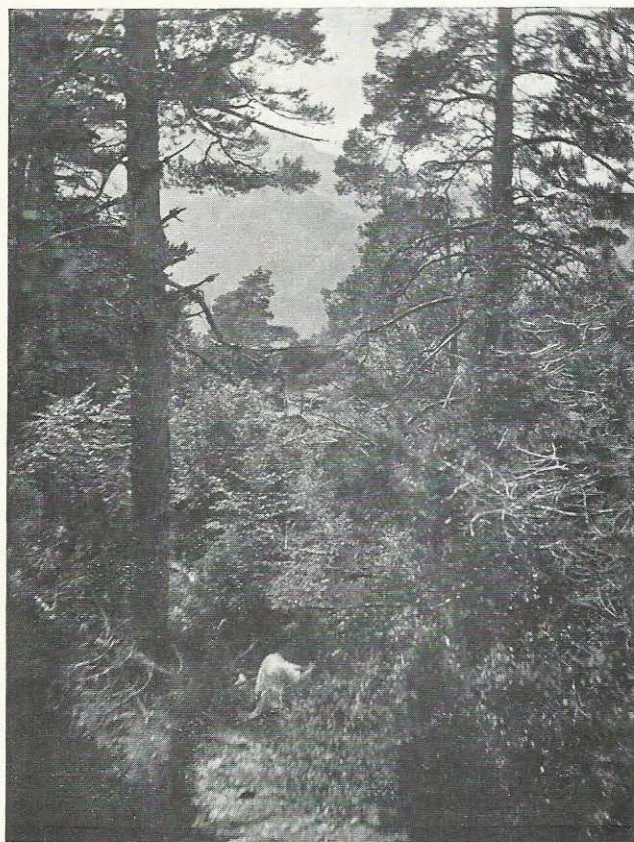
S.

El «Cavall Bernat» de Montserrat

EN el número d'ARXIU dels mesos de Març-Abril, donàvem compte de les ascensions, (algunes d'elles primeres) realitzades a importants massius, turons i espadats rocosos de Sant Llorenç del Munt per un grup de socis adherits a la Secció d'Atletisme. Fou aquest mateix grup, aimant de les fortes emocions muntanyenques, el que va intentar escalar el tan conegut turó del «Cavall Bernat» de Montserrat. No ho va aconseguir. Tot ignorant fins a quin punt puguin haver arribat altres grimpadors, en anteriors intents d'ascensió, dels quals en tenim algunes referències, ens atrevim a considerar que no s'havia guanyat el lloc, on hi deixàrem, per penyora, una estaca de ferro, clavada en una *fisura* de la roca.

Per fer-se càrrec del difícil de l'ascensió, cal acostar-se al peu del dit turó; aquest està lligat a la nervatura de la carena general per un petit collet, servint-li d'unió dos petits turons d'uns 15 metres d'alçada, que presenten dugues dretes canals per la part de ponent i fondos precipicis per la de llevant. Per tocar les parets del «Cavall Bernat» cal ascendir als turons, diguem-ne «secundaris», per una de les dites canals o bé a «tota cresta». En aquest curt camí, encar que no hi cal prendre gaires precaucions, hom farà bé de no anar-hi massa refiat.

Situats al peu del «turó indomable» es presenta a la vista l'únic camí amb probabilitat d'ésser escalat «a mà llisa». Des d'aquell lloc el desnivell que caldria guanyar per arribar al cim, aproximadament podem calcular-lo d'uns 40 o 45 metres. El camí d'escalament, el constitueix una petita canal de caients gairebé verticals i d'angle molt obert, que acaba a uns 25 o 30 metres i en un lloc que sembla haver-hi un petit replà. Tenint en compte la forma cònica de la part superior del turó, que comença precisament allà on acaba la canal esmentada, hom suposa que d'aquell «replà» al cim, això és, els darrers 15 metres, tot essent molt costosos no foren pas inaccessibles. La part essencial de l'ascensió quedà, doncs, localitzada als primers 20 metres i difícilment podran guanyar-se, amb el sol esforç del grimpador. Del cim del turó «secundari» cal anar a cercar la canal, uns 4 metres enllà, de costat. A n'aquests primers passos ja es presenten dificultats, gairebé insuperables: les parets, a més d'ésser de caient vertical, són completament llises, sense ni un matoll, ni una *fisura*, ni un roc on pugui hom posar-h

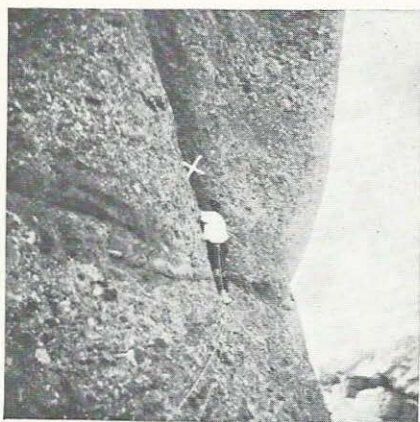
Un bell recó del bosc del Gresolet

Coll de Llenyacers (Balandrau al fons)

Al cim del Balandrau

De l'intent d'ascensió al "Cavall Bernat" de Montserrat. - (X) Lloc on es deixà clavada l'estaca de ferro

mans i peus. Ademés el lloc on es comença a *treballar* és molt reduït i no permet l'estar-hi gaires «auxiliars» del grimpador, i es fa difícil garantir a n'aquest una seguretat de no caure a l'abim. Després de grans esforços, ens fou possible guanyar la desitjada canal; però allà on creïem trobar-hi el camí del cim, vàrem trobar-hi el complement de la nostra primera decepció. L'angle de la canal és massa obert i no permet guanyar-lo de cap manera, caldria una contracció que difícilment un ésser humà podria resistir-la. Amb tot i això un dels nostres pogué enfilarse uns dos metres, i, en penyora, hi deixà una estaca de ferro.

La impressió que ens en vàrem emportar, respecte a una probable ascensió, al «Turó del Cavall Bernat» de Montserrat, tot grimpant, és de les més pessimistes que hom pugui endur-se'n, tot i volguent-ho mirar des d'un punt de vista gairebé extraordinari. No volem dir amb això, que l'ascensió sigui impossible; qui sap si algun dia vindrà la nova d'haver-se petjat aquell cim. El «Cavall Bernat» de Montserrat està voltat de precipicis; no obstant sembla que la Natura hagi conservat aquella minsa aresta, que havem esmentat, per guardar a l'home, el camí del cim.

X. X. X.

PELS CIMS DEL CANIGÓ

LES festes de la Mare de Déu d'Agost d'enguany, les aprofitarem, per millorar la coneixença que teníem de les «fresques i regalades» muntanyes del Canigó.

Un dels companys que hi debutava, posà alguns «peròs» en quant a «regalades» i era amb tota la raó que ho feia notar, doncs es coneix que l'eixut que tant es fa sentir actualment a terra baixa, també arriba als cims pirenenics. Per les valls que s'originen de les reconades superiors no hi baixa l'aigua normal; una prova la tenim a l'estany de la Comalada, recolzat a la part de migdia del cim de Set-Homes; d'ordinari tenim entès que té un diàmetre de 150 metres i avui dia és ben buid. Sols l'existència d'un parell de congestes, li donen la poca aigua que ens permeté de reconeixè'l. En canvi als estanyols de Cadí no hi vàrem notar diferència, però els caudals d'aigües són molt reduïts. I ara que parlem de l'estany de la Comalada, bó serà dir que a nosaltres ens sorprengué l'embut natural que forma, potser un deis més estranys que coneixem: Quan l'aigua obté aquell diàmetre (150 ms.) ja no augmenta

més, i es filtra pel mig del grandió cedaç de roques que li barren la sortida, per donar lloc al naixement del riu tarteres avall. Si li fos possible omplenar la gran olla, que s'aixeca del nivell de les aigües, altra fora llur grandària.

Continuant comentant els adjectius que tant bé sonen a la cançó:

«Muntanyes del Canigó, fresques sou i regalades»,

aquell mateix company nostre, bé vos ho diria prou si en són de fresques; i això que no era pas la primera vegada de dormir al nostre «Xalet» (tenda de campanya on ens hostatjarem aquelles jornades). La nit que acampàrem prop dels estanyols de Cadí, foula més freda mercès a l'insistent ventet que no va parar de bufar. El dia anterior, havia sigut també fred i humit; la boira, a la sortida i boscos amunt de St. Martí del Canigó, a estones va fer més que treure'ns la pols dels capots; i tapant-nos completament la vista que s'ha d'obrirar des del més alt d'aquells munts de pedres: La Pica.

A l'antic cenobi de Sant Martí, actualment s'hi està acabant la restauració, gràcies a l'activitat desplegada pel senyor Bisbe de Perpinyà. El mateix dia que nosaltres hi arribàrem, ens trobàrem amb volguts companys del Centre, que hi turistejaven—si s'ens permet l'expressió.—Potser algun d'ells, més enterat que nosaltres pel que es refereix a la història i arquitectura, podria donar-nos, ja que no hi fóra per demés, en aquestes mateixes planes, alguns detalls que podrien ser força interessants; nosaltres ens vàrem donar per ben pagats fruit de les fondes emocions que hom reb en aquell lloc de tan ferèstega bellesa, que jo crec commouen fins als més materialitzats. Aquella construcció és la demostració evident del gust refinadíssim del seu fundador, el primer Comte Rei de la pàtria nostrada.

El cim de Balat o de la Pica, és un d'aquells cims que de tan atrevits i fantàstics, fa que l'aimant de les muntanyes que per la vall de Cadí s'enfila, senti una irresistible necessitat de petjar-lo. Les fondes canals estarterades, que, al córrer dels segles, les roques en llurs caigudes han ratllat les estimbades parets, com més hom se les mira i com més es fixa en la imposant alçada que cal guanyar, sembla endevinar-hi una ganyota de la muntanya, mofant-se de la nostra petitesa. Hom s'enriu de l'amenaça de la muntanya; prou n'hi agombola ella de tarterades, timbes i crestes (al camí nostre, amb la boira baixa, fins ens hi posà «ponts de mahoma»), però tots aquests entrebancs no fan res més que abellir el desig de dominar llur perfilada testa.

Com més aprop hom hi arriba, més compte es dona de com és: un anyell, bo a tot ser-ho; poc abans d'arribar-hi, encara hi ha un moment de desconfiança; és la Xemeneia que amenaça desplomar-se; però un cop de coll, un darrer esforç. i ja som al cim.

Hauriem volgut fruir de bona vista envers les muntanyes, però ens és molt fàcil acostentar-nos amb ço que la Natura disposa; potser, perquè no?, hi gosarem molt més que en un dia serè; és necessari sapiguer gosar-ne de la muntanya, i un dia gris brumós, i fins una tempesta, ens reserven emocions; sovint les penalitats i entrebancs ens fan viure moments de grat record.

A les acaballes de la nostra excursió, remuntàrem vers la Portella del Canigó, per dirigir-nos a Prats de Molló, pel coll dels Isards, Valls de la Molina i Parcigola, i que, junt amb la visita a la capital del Roselló, ascensió a la Pica i el demés esmentat (passant per la vall del Tet) constituïen els objectius de nostre romiatge. Un ventet del tot agradable feu enlairar el brumós mantell i ens deixà fruir de la magnífica vista dels enderrocs que tanquen la vall de Cadí, demés el massiu de Madres, pla Guillem, tota la carenada de les esquerdes de Rojà, el Grà de Fajol, Bastiments, Puigmal, etc. Els elements naturals sostenien aferrissada lluita: vent i sol d'acord, contra les boires que des de les valls del Tec i del Ter intentaven passar als dominis de les muntanyes que ens eren visibles travessant la carena que les uneix.

Trescant per aquelles muntanyes, poblades de frondosos boscos, creuades de camins ben cuidats, pals orientadors amb inscripcions discretes i exactes, i també el refugi-barraca construït al cim de la Pica, contenint una placa porcelana amb una carta-vista panoràmica, amb totes les dades que hom pugui imaginar, etc., fa que hom s'adoni que acaba de traspasar la «ratlla». Les belleses naturals de les muntanyes catalanes d'aquell costat, tenen uns amics que vetllen per elles, i cuiden de millorar aquest bé de Déu de coses que acabem d'enumerar; aquests amics són les delegacions a Perpinyà de les dugues grans entitats franceses: «C. Alpin Français» i «Touring C. de France».

I davant d'aquesta bella llíçó de coses, hom s'estranya que, havent-hi tantes entitats excursionistes a casa nostra, no s'encamini, per qui podria fer-ho, una perfecta unió, quan menys en l'aspecte econòmic per tal de reunir l'esforç que ara es deixa perdre, ja que cada entitat labora pel cantó que millor li sembla. Tinguem-ho en compte, amics excur-

sionistes, manca molt a fer a les nostres muntanyes, i de la manera única que podríem fer feina positiva, fóra unint-nos. En una paraula i per acabar, cal fer feina col·lectiva, perquè la particular o individual (que és la que actualment es fa a les entitats excursionistes catalanes) per més cultural que sigui, no traspassa els límits de les mateixes entitats.—T.

CRÓNICA

EXCURSIONS FETES.—Dia 27 de juliol a Masnou (Ocata), Teià, Ermita de San Mateu, Premià de Mar.

Dies 24, 25, 26 i 27 de juliol.—Excursió a Puigcerdà, Mont Lluís, Font Romeu, Les Bulloses.

Dia 10 d'agost.—Bon nombre de socis assistiren a l'excursió de la Puda, El Cairat, Càn Estruc, Càn Gomis, Monistrol.

Dies 14, 15, 16 i 17 d'agost.—Varis socis anaren a l'excursió a Camarassa, visitant les Centrals Elèctriques.

També, els mateixos dies, una dotzena de socis anaren a Les Bulloses. Mont-Lluís i Vernet.

Dia 24 d'agost.—Foren bastants els socis que anaren a l'excursió de la platja de Masnou, que obtingué afalagador èxit.

Dia 31 d'agost.—Uns 15 socis anaren a l'excursió de la Conreria, Vallensana i retorn per Mongat.

Dia 7 de setembre.—Uns 20 socis anaren a l'Obac, La Portella i la Pola.

Dia 14 de setembre.—Foren en creixent nombre els socis que anaren a la platja de Castelldefels.

CONVITS.—De l'«Agrupació Fotogràfica de Catalunya» hem rebut una atenta comunicació, invitant-nos a l'Exposició de Fotografies del Monestir de Poblet.

CONSTITUCIÓ.—Hem rebut del Centre Excursionista «Catalunya Endins», un comunicat, assabentant-nos de la constitució de dit Centre.

PROJECCIONS.—Cada divendres han tingut lloc les acostumades sessions de projeccions.—També s'ha renovat la contracta de les projeccions amb la casa Esteva Marata.

REUNIÓ ANYAL REGLAMENTÀRIA.—El 26 de setembre passat, es celebrà la Junta General ordinària, desenrotllant-se segons l'ordre anunciat. Fou llegida l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada, així com també l'estat de comptes que presentà el tresorer senyor Julià. Pel secretari senyor Mach, fou llegida la Memòria del curs anterior, acollí-

da amb mostres d'aprobació. Seguidament es procedí a l'elecció del senyors que han de desempnyar els càrrecs vacants, en el biení 1925-1926, resultants nomenats per unanimitat els senyors N'Antoni Boada i Lladó, president; En Frederic Segués, vice-president; En Jaume Tria, vice-secretari; N'Antoni Miralda, arxiver; En Pere Salom, president de la Comissió d'ARXIU, reelegit; Joan Font, president de la Comissió Organitzadora d'Excursions; Domènec Palet i Barba, vocal comissionat de Ciències Naturals, reelegit; Francesc Pi de la Serra, vocal comissionat de Arqueologia, Història i Art.

ANUNCI D'EXCURSIONS

SUBSTITUCIÓ DE LA FULLA V DE L'ANY XIV

DIA 5 D'OCTUBRE

EXCURSIÓ AL PLA DE BAGES

Manresa. Ermita de Sant Iscle de Bages, Santa Anna de Claret, Serat dels Morts i Santpedor. (Visita a l'Església romànica de Sant Pere). Retorn per Manresa.

Sortida, pel Nord, a les 7 del matí.—Pressupost, 5 pessetes.—Inscripció, divendres dia 3.—Vocal, Pere Sala.

DIA 12 D'OCTUBRE

Excursió a la Muntanya de Sant Llorenç del Munt

Els organitzadors d'aquesta excursió, tenen la satisfacció de dedicar-la al bon company i exemplar excursionista terrassenc, En Marc Armengol.—Detalls, per la premsa local.

DIA 19 D'OCTUBRE

EXCURSIÓ AL CASTELL D'ARAMPRUNYA

Baix el següent itinerari: Sant Boi, Sant Ramon, Sant Climent, Castell d'Aramprunyà, Ermita de Brugués i Gavà.

Sortida, a les 6 del matí pels F. C. de Catalunya i a les 7'59, de la Riera de Magòria.—Pressupost, 6 ptas.—Inscripció, divendres dia 17.—Vocal, Josep Datzira.

DIA 26 D'OCTUBRE

EXCURSIÓ DE MUNTANYA

Can Pélacs, Obits, Dalmau, Ermita de les Arenes, Sant Feliu del Recò, Girabau, Can Solà del Recò i Matadepera.

Sortida, a les 5 del matí.—Inscripció, divendres dia 24.—Vocal, Francisco Izard.

DIES 1 i 2 DE NOVEMBRE**EXCURSIÓ AL TURÓ DE MOROU (1.315 METRES) MONTSENY**

Breda, Riells (sopar i dormir). Ascensió al Morou.

Retorn per Santa Fe i Sant Celoni.

Sortida pels F. C. de Catalunya fins a Barcelona, per agafar el tren en l'Estació de M. Z. A., fins a Breda.—Pressupost aproximat, 16 pessetes.—Dia d'inscripció, dimarts 28 d'octubre.—Vocal, Joan Mangot.

DIES 1 i 2 DE NOVEMBRE**EXCURSIÓ AL CANAL D'URGELL**

Calaf, Pons (amb auto), Preses del Canal d'Urgell, Artesa de Segre i Agramunt, on es visitarà un important Museu d'Antigüetats.

Retorn per Tàrraga.

Sortida el dia 1 en el tren correu (7'38) pel Nord.—Pressupost aproximat, 32 pessetes.—Inscripció, dimarts 28 d'octubre.—Vocal, P. Domènech.

DIA 9 DE NOVEMBRE

Les Fonts, Granja Parellada, Santa Marguerida Can Sabater del Torrent, Sant Quirze i Sabadell.

Sortida, a les 6.—Inscripció, divendres 7. Vocal, Evarist Rigol.

DIES 15 i 16 DE NOVEMBRE**Excursió a Castellnou i Balsareny**

Sortida dia 15, a dos quarts de 7 del vespre pel Nord, cap a Manresa, Santpedor (sopar i dormir).—Castellnou, Puig de Riba de Pins, Balsareny, (visita al castell). Retorn per Manresa.—Pressupost, 14 pessetes.—Inscripció, dimarts dia 11.—Vocal, Pere Sala Flotats.

DIA 23 DE NOVEMBRE

Excursió a Hospitalet del Llobregat, per visitar les importants refineries d'oli mineral que hi posseix la S. A. Sabadell i Henry.

Per detalls, el dia de la inscripció, dia 11.—Vocal, J. Biosca.

DIA 30 DE NOVEMBRE**EXCURSIÓ A MONTSERRAT**

Visita als treballs del Funicular a Sant Jeroni

Sortida, a les 7 del matí pel Nord.—Pressupost, 3 ptes.—Inscripció, divendres dia 28.—Vocal, Josep Reig Cabanas.

Impremia La Indústria, - Passeig, 7 i 9. - Terrassa

FÀBRICA

DE

TEULES

TEULES

PLANES

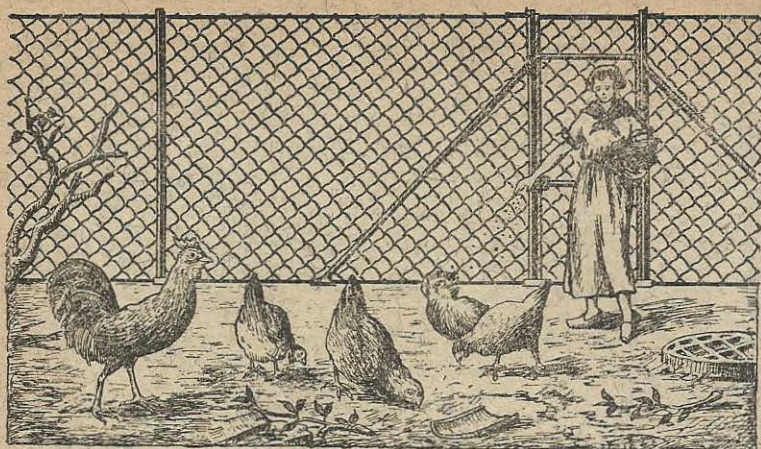
tipus Marsella, marca

Segnés, Donaden i C.^a

DESPATX: Font-vella, 1
Teléfon, 6137

FABRICA: Sant Marian, 193
Teléfon, 6085. - TERRASSA

Garantim la resistència i color vermell

Sommiers, Enrei-
xats de Filferro i
Mobles

Reparacions de
: totes classes :

**JOSEP
BLAY**

Taller: Sant Antoni, 64, bis.

SANT JOAN, 7. - TERRASSA

Assegurances CAPELLA

Vida - Incendis - Marítims - Accidents, etc.

DESPATX: SANT LEOPOLD, 98. - TELÉFON, 5709

M. ABAD RIBERA

PUES I LLIÇOS PER A TEIXITS. — EXTENS ASSORTIT EN PUES
DE LLOGUER. — FILFERROS DE TOTES CLASSES. — LAMINACIÓ
EN FRET DE CÉRCOLS PER A EMBALATGES, I ALTRES INDÚSTRIES

TOPETE, 1

TELEFON, 5774

FERRER I DURAN

PANYOS I NOVETATS.-Despatx: Sant Pere, 38.- Tel. 6350

TINTORERIA

Vda. de J. Castelló

NORD, 25

Sucursal: RUTLLA, 40

Rentats al sèc

Tenyits i planxats al vapor

GARATGE «CERVANTES»

*Taller de reparacions d'automòbils.
Automòbils «Hispano-Suiza».- Agèn-
cia de BALLELL I BOFILL S. en Cta.*

Francesc Devant

Cervantes, 127.-Tel. 6491.-Terrassa

Josep Macias Marimón

Grans assortits en Llaneria per a Caballer i
Senyora, còpia de la casa Claude, de París

ENFRONT AL MERCAT. — TELEFON, 6298

MOBLES BATLLES

Constructor de mobles de luxe i sen-
zills, d'encàrrec

Taller de construcció: GOLETA, 5 (RA-
VAL), enfront de la Plaça del Mercat.
TELÈFON, 6070

DESPATX: FONT-VELLA, 96

EL BARATO

Tallers i Magatzems de Mobles. -
Vendes a plaços, al comptat i major

RAMON ARTIGAS

Cremat, 17. : : : Telèfon, 6269

EXPEDICIONS A PROVÍNCIES

Fàbrica de Calçat.-Especialitat en el d'excursionista

ANTONI GIRALT

MAS ADEL, 49

TERRASSA

Camiseria Vacarisas

CAMISES PER A EXCURSIONISTA

FONT-VELLA, 4 I 6 ♦ TELEFON, 5993

MERCERIA I NOVETATS
Joan Blanch

ANTIGA CASA BENIDA

L'única casa assortida en figurins

Font-vella, 58. - Puignovell, 2. - Teléf. 6122

TERRASSA

MÁQUINA D'ESCRIURE

UNDERWOOD

Campió del món
des de fa 18 anys

F. JULIÀ FERRER

Sant Francisco, 44. - Telèfon, 6162

Cerralleria Artística. de Làmpares de Ferro

de

ANTONI VIDAL

Despatx: Carrer Major, núm. 44. - Telèfon, 6337. - Taller: Rambla
d'Egara, núms. 63 i 65. - Telèfon, 6448

JOSEP VALL

Fàbrica de tubs de paper

: : de totes menes : :

VILLARROEL, 9

BARCELONA

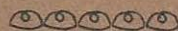
Representant a Terrassa:

J. MACH GUTSENS

MOBLES
DE LUXO
Y TAPIS
SERIA:

FUSTE-
RIAMFA
BRICAB
SERRAR

Despatx:

Sant Pere, 40

Tallers:

Galileo

